

NARAŻONY (2) *part praet pass pf*

Pierwsze a oraz o jasne; -rã- (1) Mącz, -ra- (1) KochPs.

sg m N narażony (1). ◇ n G narażon(e)go (1).

Sł stp s.v. narazić (się), Cn s.v. naruszony, Linde XVIII w. s.v. narażać.

1. Który odniósł obrażenie (1) :

*W porównaniu: Niech táią/ iáko ślimak nárażony/ Niech zwiędną/ iáko płód niedonożony.
KochPs 85.*

2. Nadwreżony, osłabiony (o stanie zdrowia); affectus, infractus Cn (1) : Fracidus, Ociężály/
Nárażonego zdrowia/ śiwy/ nápoły zgniły/ gnuśny. *Mącz 135c.*

Cf NARAZIĆ